

Domnului Traian BĂSESCU
Președintele României

În baza prevederilor art. 54 alin.(4), raportat la art. 51 alin.(2) lit.b din Legea nr.303/2004, cu modificările și completările ulterioare, **vă solicităm să dispuneți revocarea din funcție a dlui Țuluș Doru Florin - procuror șef al Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale, potrivit celor ce urmează:**

La data de 08.05.2007, urmare a constatării unor deficiențe în activitatea Secției pentru combaterea infracțiunilor asimilate celor de corupție, m-am adresat Consiliului Superior al Magistraturii solicitând avizarea propunerii de revocare din funcția de conducere a procurorului șef secție Doru Florin Țuluș.

La data de 16.05.2007, am solicitat amânarea discutării cererii de revocare, până la finalizarea unui control de fond la secția a II-a a DNA. Secția de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a dispus efectuarea de către Inspekția Judiciară a unui control asupra activității Direcției Naționale Anticorupție pentru intervalul 01.01.2006 – 30.06.2007.

Raportul Serviciului Inspekție Judiciară a fost însușit, în unanimitate, de către Secția de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, la data de 08.10.2007.

Urmare a celor constatate de către Inspekția Judiciară, am cerut repunerea pe rol a cererii formulate la data de 08.05.2007, privind avizarea propunerii de revocare din funcția de procuror șef secție a domnului Doru Florin Țuluș.

Prin Hotărârea nr.237/18.10.2007, **Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a avizat negativ cererea de revocare. Avizul este NEMOTIVAT, în cuprinsul acestuia neregăsindu-se vreun element din care să rezulte considerațiile unui asemenea aviz, raportat la concluziile Raportului Inspekției Judiciare, însușite în unanimitate de către Secția de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.**

Prin urmare, prezenta cerere se întemeiază în drept pe dispozițiile legale invocate, iar în fapt pe constatările și concluziile Raportului Inspekției Judiciare.

Potrivit dispozițiilor art. 54 alin. 4 raportat la art. 51 alin. 2 lit.b din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, revocarea procurorilor din funcțiile de conducere se face de către Președintele României, la propunerea ministrului justiției care se poate sesiza din oficiu, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul în care se constată **exercitarea necorespunzătoare de către persoana cu funcții de conducere a atribuțiilor manageriale privind organizarea eficientă, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale.**

Potrivit dispozițiilor art. 51 alin. 3, 5, 6 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, la verificarea organizării eficiente a activității sunt avute în vedere, în principal, următoarele criterii: **folosirea adecvată a resurselor umane și materiale**, evaluarea necesităților, raportul resurse investite - rezultate obținute, gestionarea informațiilor, **organizarea pregătirii și perfecționării profesionale și repartizarea sarcinilor în cadrul instanțelor sau parchetelor.**

La verificarea asumării responsabilității sunt avute în vedere, în principal, **îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege și regulamente, implementarea strategiilor naționale și secvențiale în domeniul justiției și respectarea principiului distribuirii aleatorii sau, după caz, al repartizării pe criterii obiective a cauzelor.**

La verificarea aptitudinilor manageriale sunt avute în vedere, în principal, **capacitatea de organizare**, autoperfecționarea, **capacitatea de analiză, sinteză, previziune, strategie și planificare pe termen scurt, mediu și lung.**

Potrivit concluziilor Raportului de inspecție asupra activității DNA în perioada 2006-2007:

„Verificările efectuate în cadrul controlului de fond la nivelul secției a II-a au evidențiat existența unor deficiențe în organizarea, planificarea și controlul activității, deficiențe ce pun în discuție aptitudinile manageriale ale procurorului șef secție. (p. 444¹)”

„În activitatea de conducere a procurorilor șefi secție din cadrul structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție, s-au constatat unele deficiențe privind organizarea activității, folosirea adecvată a resurselor umane, capacitatea de analiză, sinteză și planificare, în special la Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție. (p. 483)”

A. Referitor la **organizarea activității în cadrul secției**, controlul inspecției judiciare a relevat grave încălcări ale legii, după cum urmează:

a. **Acte de obstrucționare a justiției, prin neînregistrarea sau înregistrarea cu mare întârziere a plângerilor valabil formulate:**

- Astfel, au fost constatate intervale de luni și chiar ani de zile între momentul depunerii plângerilor și momentul înregistrării lor (pp. 47 ș.u.). De altfel acestea au fost calificate ca plângeri (și înregistrate ca atare) prin dispoziții date de procurorul șef secție abia după ce, la 18 mai 2007, s-a dispus efectuarea unui control (exemple, la pp. 48, 50, 51, 53, 57, 58). Faptul că aceste dispoziții au fost date, de regulă, în data de 4 sau 5 iunie 2007, dovedește că plângerile ar fi stat în continuare neînregistrate, dacă nu s-ar fi efectuat controlul dispus de Consiliul Superior al Magistraturii.
- **Alte plângeri valabil formulate erau înregistrate ca simple petiții**, tot în scopul de a opri orice cercetări în respectivele dosare și de a evita un control al instanței judecătorești asupra modului de soluționare a dosarului. Odată înregistrate ca petiții, acestea au putut fi clasate. Dacă ar fi fost înregistrate ca plângeri, o soluție de neîncepere a urmăririi penale i-ar fi dat posibilitatea persoanei vătămate să conteste în fața instanței de judecată și, totodată, să redeschidă cercetările în dosar. E evident în

¹ Se face referire la numerotarea paginilor din textul inițial al raportului, prezentat de Inspectia Judiciară Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii și anexat prezentei cereri.

acest caz abuzul procurorilor, prin intenția de a sustrage soluțiile în aceste dosare oricărui control exterior.

b. Blocarea anchetelor, prin trimiterea în mod evident nelegal sau neîntemeiat a plângerilor către Serviciul investigații, în condițiile în care acest lucru nu era necesar, plângerile descriind complet starea de fapt reclamată și fiind însoțite de documentații (pp. 59 ș.u., pp. 68 ș.u.).

Intenția de a întârzia sau a bloca ancheta rezultă fără echivoc din faptul că, în majoritatea cazurilor, plângerile se întorceau de la Serviciul investigații, fără ca acesta să fi efectuat vreo investigație.

c. Au fost formate dosare penale pe baza unor petiții anonime, cu încălcarea flagrantă a prevederilor Codului de procedură penală, fără încheierea de procese-verbale de sesizare din oficiu (pp. 71 ș.u.). De data aceasta procurorul șef secție nu a mai apreciat necesar a fi făcute investigații suplimentare (deși acest lucru s-ar fi impus), întrucât scopul era altul: deschiderea, cu orice preț, a unor dosare pe numele anumitor persoane.

B. Referitor la organizarea activității de urmărire penală:

a. Controlul a descoperit că în cadrul secției a II-a dosarele nu sunt distribuite aleatoriu, fiind repartizate procurorilor din subordine de către procurorul șef secție sau de adjunctul acestuia (p. 92). Mai mult unele dosare **au fost luate procurorilor inițial investiți și redistribuite după bunul plac al procurorului șef secție** (ibidem). Toate acestea, cu încălcarea evidentă a prevederilor legale referitoare la trecerea unui dosar de la un procuror la altul (art. 64 din Legea nr. 304/2004), conexarea dosarelor și incompatibilitatea procurorilor.

Din discuțiile purtate de inspecția judiciară cu procurorul șef secție, acesta a afirmat că avea dreptul de a ceda altor procurori dosarele pe care inițial și le repartizase, declarând textual „*pur și simplu le-am cedat*”. Procurorul șef secție confundă, încă o dată, dreptul cu bunul său plac.

Potrivit raportului: „O asemenea abordare a dispozițiilor art. 64 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, de către procurorul cu atribuții de a asigura și veghea la respectarea lor este periculoasă și în vădit dezacord cu scopul urmărit de legiuitor (p. 95).”

b. Delegarea către ofițerii de poliție judiciară a unor atribuții de competență exclusivă a procurorilor, în condițiile art. 217 alin. 4 C. proc. penală (verificarea competenței DNA de a instrumenta anumite cauze penale; planificarea activității de urmărire penală ce urma a fi efectuată și termenele de realizare; încuviințarea administrării unor probe, constatări tehnico-științifice și expertiză) încalcă cele mai elementare reguli de desfășurare a activității de urmărire penală (pp. 172 ș.u.).

c. Neînțelegerea regulilor elementare de organizare a activității, din partea procurorului șef secție, a fost constatată și în privința Serviciului investigații (pp. 447 ș.u.):

„Verificările efectuate au stabilit că la organizarea Serviciului de investigații, procurorul șef secție nu a ținut seama de rolul și atribuțiile ce revin acestui serviciu, ale cărui competențe se situează în afara activității de urmărire penală propriu-zisă.

A rezultat că, prin modul de organizare a activității de către procurorul șef secție, ofițerii de poliție judiciară din cadrul acestui serviciu au efectuat, în fapt, și activități circumscrise actelor premergătoare începerii urmăririi penale în cauze care nu erau înregistrate ca dosare penale și în lipsa unei dispoziții scrise din partea procurorului care să fi fost delegat cu efectuarea urmăririi penale.

În acest sens între activitățile desfășurate de Serviciul de investigații în faza documentării preliminare, s-a constatat îndeplinirea unor activități referitoare la stabilirea competenței Direcției Naționale Anticorupție în instrumentarea unor cauze, audieri de persoane respectiv, persoane vătămate, făptuitori și martori.

Realizarea unor asemenea activități excede însă competențelor recunoscute Serviciului de investigații în faza documentării preliminare, consecința fiind aceea a îndeplinirii unor acte nepermise de Codul de procedură penală în detrimentul activității propriu-zise de investigații.”

d. În apărarea sa, referitor la dosarele restante și întârzierile în efectuarea lucrărilor, procurorul șef secție invocă „complexitatea cauzelor”. Să admitem că această motivație ar fi adevărată (asupra falsității ei vom reveni mai jos). Dacă dosarele aflate în lucru la secția a II-a sunt complexe, înseamnă că și eforturile procurorului șef secție, în sensul perfecționării profesionale a procurorilor din subordine, cei chemați să dea piept cu complexitatea, trebuiau să fie pe măsură.

Ce observăm însă din constatările inspecției judiciare? Că **astfel de preocupări, de îmbunătățire a pregătirii profesionale, nu s-au întâlnit niciodată cu procurorul șef secție Doru Florin Țuluș.**

Verificările efectuate de Inspecția Judiciară au stabilit că la nivelul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, **programul anual de perfecționare profesională a procurorilor**, aprobat pentru anul 2006, **nu s-a desfășurat în realitate**, neexistând procese-verbale care să constate, trimestrial, concluziile dezbaterilor (p. 259).

Totodată, în ședințele de lucru organizate cu colectivul de procurori nu s-au pus în discuție materialele transmise Secției de către Serviciul de studii, resurse umane și perfecționare profesională din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, deși în adresele de înaintare a materialelor se specifica necesitatea prelucrării cu procurorii din subordine.

Potrivit Raportului inspecției judiciare (pp. 462 ș.u.):

„În acest sens, menționăm adresa nr.74/2007 din 19.02.2007, prin care se comunica Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, lucrarea „analiza indicatorilor de calitate din activitatea parchetelor în semestrul I 2006”, redactată de Secția analiză, studii, probleme ale minorilor, evidență, perfecționare profesională și informatică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu mențiunea aducerii la cunoștința procurorilor, eventual prin dezbateri în colectiv, având în vedere importanța problemelor analizate în materialul întocmit.

Adresa în discuție poartă viza procurorului șef secție de listare pentru sine a lucrării ce fusese transmisă pe CD, material ce nu a fost însă adus și la cunoștința procurorilor din subordine și nici dezbătut în ședințele de lucru organizate la nivelul secției.

*Nici în timpul verificărilor efectuate de Inspecția Judiciară, când s-a constatat neprelucrarea materialului cu colectivul de procurori, **procurorul șef secție nu a luat măsuri pentru informarea acestora, înscriind pe adresa în discuție, mențiunea „arhivare”.***

Tot astfel, nici materialul transmis de Consiliul Superior al Magistraturii, sub semnătura vicepreședintelui, cu adresa nr.350/IJ/178/SIP/2005 din 08.05.2006 întocmit de Serviciul Inspecției judiciare pentru procurori care cuprindea punctul de vedere cu privire la obligațiile ce revin procurorilor pentru păstrarea confidențialității lucrărilor în dosarele în curs de soluționare nu a fost dezbătut în colectivul de procurori al secției, deși solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii era în sensul prelucrării materialului.

Din verificările efectuate de *Inspekția Judiciară* a rezultat că în perioada supusă controlului, **procurorul șef secție nu a prezentat informații cu privire la problemele de drept controversate apărute în activitatea secției, deși îi revenea această obligație potrivit art. 178 alin. 1 din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție.**

Este posibil ca în activitatea secției să nu fi apărut probleme de drept controversate, însă *Inspekția Judiciară* a depistat cel puțin o singură problemă legată de actul procedural ce se emite în cazul extinderii cercetărilor penale cu privire la alte fapte.

S-a constatat că unii procurori emit doar ordonanță de extindere a cercetării penale, în timp ce alți procurori dispun prin ordonanță și începerea urmăririi penale pentru fapte noi.

De asemenea, cu ocazia controlului, **procurorul șef secție nu a prezentat materiale din care să rezulte că ar fi pus la dispoziția Serviciului de studii, resurse umane și perfecționare profesională din cadrul Direcției Naționale Anticorupție date pentru elaborarea studiilor referitoare la cauzele care generează infracțiunile de corupție și nu a propus măsuri de perfecționare a legislației în acest domeniu.**

Așa cum am amintit mai sus, se menționează, ca un motiv pentru zecile de dosare restante, **complexitatea cauzelor și, citez, „cantitatea mare de muncă”**. Or, ceea ce a constatat inspekția judiciară este tocmai faptul că, perioade îndelungate de timp, nu se efectuau nici un fel de acte în dosare.

Se invocă faptul că în dosare **trebuie să se efectueze acte complexe, cum sunt constatările tehnico-științifice sau perchezițiile.**

În privința efectuării constatărilor tehnico-științifice, raportul inspekției judiciare consemnează următoarele (p. 248): „În consecință, a rezultat că procurorul șef secție *Țuluș*, deși avea atribuții de coordonare a Serviciului specialiști, **nu a efectuat niciun control și nu a verificat cauzele în care s-a dispus efectuarea de constatări tehnico-științifice, pentru a identifica și analiza motivele nesoluționării acestora.**”

În acest sens, raportul evidențiază mai multe cazuri în care lucrările s-au efectuat cu mare întârziere. Unele dintre aceste cazuri îmbracă aspecte hilare, dacă nu comice.

Într-un dosar (35/P/2004) înregistrat la 31 martie 2004 s-a emis de către procuror o rezoluție de efectuare a constatării tehnico-științifice după 2 ani și 9 luni (!?), la 18 decembrie 2006.

Într-un alt dosar, prin **rezoluția din 17 noiembrie 2006**, procurorul șef secție a solicitat **efectuarea unei constatări tehnico-științifice care până la data controlului (iulie 2007), nu era finalizată (!?)**.

Procurorul șef secție nu a luat măsuri pentru finalizarea constatării tehnice, cu toate că specialistul nu a întocmit nicio notă preliminară.

Potrivit raportului (p. 246): **„Lipsa de coordonare și colaborare dintre conducerea Secției și Serviciul specialiști a determinat întârzierea soluționării unor dosare sau chiar neefectuarea unor percheziții, deși exista autorizația emisă de către judecător.”**

Astfel, în dosarul nr. 123/P/2005, la 13 iunie 2007 procurorul a solicitat autorizarea unei percheziții. Tribunalul București – Secția a II-a penală, prin încheierea din 13 iunie 2007 a admis cererea formulată de procuror și a emis autorizația de percheziție, valabilă timp de 10 zile.

La 20 iunie 2007, procurorul de caz a emis rezoluția pentru efectuarea unei constatări tehnico-științifice.

La 6 iulie 2007, procurorul șef secție Țuluș a transmis rezoluția de constatare tehnico-științifică și autorizația de percheziție la Serviciul specialiști. **La această dată, autorizația emisă de judecător la 13 iunie 2007 nu mai era valabilă, nemaexistând posibilitatea legală pentru efectuarea percheziției (!?)**.

Totodată, au existat cazuri în care procurorii au soluționat dosarele fără ca raportul de constatare tehnico-științifică dispus a fi efectuat să fi fost finalizat !? (exemple, pp. 246 ș.u.).

e. Măsuri organizatorice insuficiente s-au constatat și cu privire la activitatea Compartimentului grefă, unde procurorul șef secție nu a delimitat în concret atribuțiile, pentru fiecare grefier în parte, în activitatea de păstrare și completare a registrelor (p. 464).

S-a constatat că la nivelul secției nu a fost constituit Registrul de evidență curentă a intrării-ieșirii documentelor din arhivă (R-16) în care să se consemneze accesul la documentele și informațiile arhivate.

În atare condiții, Inspekția Judiciară a fost în imposibilitate de a verifica dacă eliberarea de dosare și documente din arhivă, procurarea de copii ale documentelor și consultarea lor s-a realizat sau nu, pe baza aprobării scrise a procurorului șef secție.

C. Referitor la controlul activității procurorilor din subordine în condițiile art. 43 lit. c din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție:

a. Definitivul pentru modul în care procurorul șef secție a înțeles să exercite controlul asupra activității procurorilor din subordine este cazul procurorului Aristotel Mihai Popa. Timp de 9 luni, între 1 noiembrie 2006 și 1 iunie 2007, acesta nu a soluționat nici unul din cele 18 dosare pe care le avea în lucru. Mai mult, într-unul dintre aceste dosare, în care procurorul Popa nu a efectuat nici o activitate tip de un an de zile (iunie 2006-iunie 2007), a intervenit prescripția răspunderii penale (!)?.

b. Procurorul șef secție încălca în mod sistematic competența procurorilor șefi serviciu, substituindu-se în atribuția acestora de verificare a legalității și temeiniciei soluțiilor de netrimiteri în judecată dispuse de procurorii din subordine (pp. 450 ș.u.):

„Potrivit art. 46 alin.2 și art. 48 alin.2 cu referire la art. 36 alin.2 lit. e din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, procurorii șefi ai serviciilor de efectuare a urmăririi penale în cauze privind infracțiuni asimilate sau în legătură directă cu infracțiunile de corupție și de combatere a macrocriminalității economico-financiare din cadrul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, examinează legalitatea și temeinicia soluțiilor de netrimiteri în judecată.

Din verificările efectuate a rezultat că legalitatea și temeinicia soluțiilor de netrimiteri în judecată au fost examinate exclusiv de procurorul șef secție Țuluș, deși această prerogativă revenea procurorilor șefi serviciu.

În cadrul discuțiilor purtate, procurorul șef secție a menționat că preluarea atribuțiilor ce reveneau procurorilor șefi serviciu s-a făcut pentru simplificarea procedurii și pentru faptul că nu ar fi existat o stabilitate a personalului la nivelul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție.

---

² „Din verificările efectuate a rezultat că în perioada iunie 2006 - iunie 2007, timp de un an, procurorul de caz nu a efectuat nicio activitate. S-a constatat, de asemenea, că în cauză s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale prevăzut de art. 122 lit. d și art. 124 Cod penal pentru infracțiunile prevăzute de art. 290 și art. 291 Cod penal.” (p. 234)

În opinia Inspecției Judiciare, asemenea susțineri nu constituie o justificare valabilă pentru încălcarea competențelor funcționale stabilite în exercitarea controlului ierarhic.”

Aceasta nu este însă singura situație în care procurorul șef secție încalcă competența procurorilor din subordine. Alte acte de dispoziție emise de procurorul șef secție cu încălcarea competențelor funcționale în cadrul ierarhiei funcției administrative, se referă la delegarea unor procurori de la serviciile teritoriale în instrumentarea unor cauze penale înregistrate și aflate în lucru la Structura centrală. Exemple ale situațiilor constatate au fost menționate în actul de control al Inspecției Judiciare când au fost analizate dosarele nr.264/P/2006 și nr.9/P/2007 ale Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție (p. 454).

Un alt caz de depășire a competențelor funcționale se referă la îndeplinirea de către procurorul șef secție a unor acte pe care nu le mai putea efectua decât cu încălcarea atribuțiilor stabilite în sarcina procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție (p. 454).

Adresele de solicitare a relațiilor de la diferite instituții publice cât și cea emisă către Serviciul specialiști din cadrul Direcției Naționale Anticorupție au fost semnate tot de procurorul șef secție, cu depășirea competențelor sale (p. 456).

c. Deficiențe au fost constatate și în ceea ce privește cauzele finalizate cu soluții de netrimitere în judecată.

Un control efectuat corespunzător de către procurorul șef secție pe acest segment de activitate presupunea depistarea temeiurilor juridice greșite sau incomplet reținute în soluțiile emise de procurorii din subordine, dispozitive defectuos redactate și acte procedurale neconforme măsurilor procesuale adoptate.

d. O încălcare gravă a drepturilor procedurale se referă la necomunicarea majorității soluțiilor de netrimitere în judecată.

Așa cum subliniază raportul, această nerespectare a obligațiilor stabilite în sarcina organelor judiciare încalcă flagrant drepturile de procedură recunoscute oricărei persoane împotriva căreia s-a formulat o acuzație în materie penală, cu consecința implicită de îngrădire a dreptului de acces la o instanță (p. 452).

e. Deficiențe ce pun în discuție modul în care procurorul șef secție a înțeles să-și exercite prerogativele specifice funcției au fost constatate și în activitatea de **soluționare a plângerilor formulate împotriva actelor și măsurilor procurorilor din subordine și a procurorilor șefi ai Serviciilor Teritoriale** (pp. 134 ș.u.).

Neregulile identificate sunt deopotrivă imputabile și procurorului șef secție, în cadrul atribuției speciale prevăzută de art. 278 din Codul de procedură penală și a atribuției generale de conducere și control a întregii activități a secției, prevăzută în art. 43 alin.1 lit. a din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție.

În particular, s-a constatat că **procurorul șef secție a soluționat și plângeri care, potrivit dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, erau de competența instanței de judecată** (exemple, pp. 144 ș.u.).

Neregularități s-au constatat și sub aspectul soluționării plângerilor de către procurori necompetenți sub aspect funcțional, sub aspectul temeiurilor juridice reținute la soluționarea plângerilor împotriva soluțiilor emise de procuror, precum și a actelor procedurale prin care acestea au fost rezolvate.

D. Referitor la planificarea activității:

Atunci când am cerut, în mai 2007, revocarea procurorului șef al secției a II-a a DNA, principalul argument s-a referit la **situația dosarelor restante, nerezolvate, situație care era de domeniul evidenței.**

În urma controlului inspecției judiciare, **sunt confirmate deficiențele semnalate atunci.**

Cifrele spun totul, din acest punct de vedere:

- **77 dosare** în care actele de urmărire penală nu au fost efectuate cu regularitate;
- **118 dosare** mai vechi de 1 an de la sesizare;
- **41 dosare** mai vechi de 6 luni de la începerea urmăririi penale.

Mult mai grav mi se pare faptul că **actuala conducere a secției a II-a a DNA a încercat să falsifice datele referitoare la dosarele restante.**

Inspecția a descoperit raportări false în ceea ce privește dosarele restante. Astfel, deși DNA a susținut că la data raportării situației existau **67 de dosare mai vechi de un an de la data data sesizării, în realitate la acea dată existau 118 de astfel de dosare.** Deși DNA a susținut că există

36 dosare mai vechi de 6 luni de la începerea urmăririi penale, în realitate erau 41 astfel de dosare.

O altă constatare care ne arată caracterul deliberat al acțiunii, sau mai bine zis al inacțiunii DNA, este cea referitoare la faptul că, **în majoritatea dosarelor care zăceau de luni și chiar ani de zile în nelucrare, au început să se facă acte numai după 18 mai, dată la care CSM a hotărât efectuarea unui control.**

Asta ne demonstrează că **problema dosarelor restante era cunoscută la nivelul conducerii DNA și imediat ce s-a știut că va fi descoperită, s-a încercat în grabă cosmetizarea situației.**

Mai mult, **în tentativa de a ascunde gravitatea situației, cât mai multe dosare au fost declinate la serviciile teritoriale³ sau la alte unități de parchet.**

Această situație de fapt, cu zeci de dosare restante, este rezultatul gravei neglijențe a procurorului șef secție în controlul activității procurorilor din subordine.

Procurorul șef secție nu a organizat **activitatea de monitorizare a dosarelor vechi**, nu a **efectuat controale operative** pentru a identifica aceste dosare, nu a **impus includerea în planurile de anchetă a unor termene precise pentru realizarea activităților de urmărire penală.**

Între obiectivele și acțiunile Direcției Naționale Anticorupție a fost prevăzută și activitatea de urmărire a modului în care se organizează și se desfășoară ancheta penală, inclusiv sub aspectul întocmirii, în cauze complexe, a **planului de anchetă de către procuror.**

Responsabili cu aducerea la îndeplinire a acestui obiectiv au fost desemnați **procurorii șefi secție**, cu termen lunar de verificare a activităților.

Așa cum s-a arătat în raportul de control, **procurorul șef al secției a II-a nu numai că nu a verificat îndeplinirea acestei activități, dar a și solicitat ca ofițerii de poliție judiciară să întocmească planurile de anchetă în unele dintre dosarele pe care le reținuse în urmărire proprie.**

---

³ „Verificările efectuate de Inspekția Judiciară au stabilit existența unor situații în care trimiterea cauzelor la serviciile teritoriale s-a făcut după perioade lungi de timp de la data înregistrării la Structura centrală fără ca în respectivele cauze să fi intervenit împrejurări noi care să determine o schimbare sub aspectul competenței teritoriale.” (pp. 157 ș.u.).

Mai mult, în două dintre dosarele verificate prin sondaj s-a constatat că **soluțiile adoptate de procurorul șef secție, au fost motivate prin preluarea fidelă a conținutului referatelor întocmite de ofițerii de poliție judiciară (p. 457).**

O confuzie totală domnește la secția a II-a și în ceea ce privește delimitarea competențelor între procuror și ofițerul de poliție judiciară, în activitatea de urmărire penală. Potrivit raportului (p. 174):

*„Din situația prezentată se constată cu ușurință că **sarcinile organelor judiciare au fost inversate**, procurorul cerând ofițerului de poliție judiciară să se pronunțe asupra unor chestiuni ce țineau de esența activității de urmărire penală și care, după ce ar fi fost stabilite de procuror, trebuiau aduse la îndeplinire de către ofițerul de poliție judiciară.”*

La concluzii interesante ne conduc și constatările referitoare la **dosarele instrumentate personal de procurorul șef secție Doru Florin Tuluș**. Inspekția judiciară a constatat că, din cele 25 de dosare reținute de către acesta pentru a fi instrumentate personal, în 9 se înregistrează întârzieri în efectuarea actelor de cercetare penală. Nu întâmplător, regăsim printre acestea dosare în care sunt implicați importanți oameni de afaceri (p. 191), în care nu s-a efectuat nici un act de cercetare⁴, sau importanți lideri politici, în care, timp de 7 luni, au fost emise două adrese⁵.

Obiecțiunile DNA la forma inițială a Raportului inspekției judiciare relevă lucruri și mai grave. Adevărate inovații juridice, prezentate cu naturalețe de conducerea DNA, sunt menite să justifice abuzurile și aplicarea defectuoasă a legii în activitatea secției a II-a.

Merită să le amintim, pentru că **ele vor rămâne în analele judiciare:**

- Independența procurorului de caz e facultativă.
- Polițiștii pot face orice act în locul procurorului, în baza principiului muncii în echipă.
- Aducerea la cunoștință a învinuirii se poate face prin telefon.

⁴ „Prin rezoluția din 13.02.2007, procurorul șef secție, Doru Florin Tuluș și-a reținut cauza spre instrumentare (...) De la data înregistrării cauzei și până la data efectuării controlului (iulie 2007), s-a constatat că nu se efectuase nicio activitate.” (pp. 191-2).

⁵ „Cauza a fost înregistrată în registrul penal la 28.11.2006 și singurele activități desfășurate în intervalul 19.01.2007 – 18.06.2007 au constat în emiterea a două adrese, una către Comisarul General al Gărzii Financiare -19.01.2007 și o alta către Primăria M. C. – 18.06.2007” (p. 195).

- Comunicarea soluției de neîncepere a urmăririi penale către persoanele cercetate este opțională.

Atitudinea conducerii secției a II-a a DNA, care încearcă să ne convingă că nu s-a întâmplat nimic, în afară de faptul, banal, că se cam încalcă legea, denotă iresponsabilitate.

Din păcate, în spatele reacției DNA se află concepția că drepturile omului sunt “mofturi” și încălcările legii sunt “chestii mărunte”, atunci când câțiva procurori șefi trebuie să-și apere scaunele.

Pe un plan mai larg, situația de la secția a II-a a DNA ne mai arată un lucru și mai dezamăgitor.

Toate principiile despre care s-a spus că ar sta la baza reformei justiției din 2005 au fost încălcate.

S-a vorbit despre **distribuirea aleatorie a cazurilor**, și controlul inspecției judiciare ne arată că acest principiu a rămas, la DNA, o simplă vorbă goală. Dosarele sunt distribuite după bunul plac al procurorului șef.

S-a vorbit de **principiul continuității**, cu alte cuvinte, de imposibilitatea ca un anumit dosar să-i fie luat unui procuror și dat altuia, cu încălcarea prevederilor legale. În realitate, asistăm la DNA la un adevărat carusel al dosarelor, luate și date fără respectarea prevederilor legale.

S-a vorbit de **principiul specializării și de DNA ca de o structură de elită**. Ce am descoperit e că procurorii secției a II-a a DNA ignoră dispoziții procedurale fundamentale, confundă acte procedurale simple și că nu există nici o preocupare din partea procurorilor șefi pentru îmbunătățirea pregătirii profesionale a celor din subordine.

Mai presus de toate, s-a vorbit de **independență și de imparțialitate**. Or asta nu are nimic de a face cu practica de a închide subit anumite dosare, cu actori dintr-o anumită parte a spectrului politic.

După cum nu are nimic de-a face nici cu practica de a forța constituirea anumitor dosare, fără să existe elementele necesare, și apoi de a le ține deschise, fără a efectua acte de cercetare, pentru persoane din cealaltă parte a scenei politice.

Mai mult, se pot observa **acțiuni concertate, prin care, aproape simultan, sunt deschise dosare mai multor lideri ai aceleiași formațiuni politice**. De exemplu, dosarele 262/P/2006 înregistrat la 28 noiembrie 2006 (p. 194), dosarul 264/P/2006, înregistrat în noiembrie 2006 (p. 185 și p. 166) și dosarul 205/P/2006, înregistrat la 4 octombrie 2006 (p. 195).

Interesante sunt constatările și în ceea ce privește „discreția” sau, dimpotrivă, „publicitatea” ce înconjoară anumite dosare. În timp ce în cazul unui dosar ce viza anumite firme ce construiesc autostrăzi, se adoptă într-un mod discret o neîncepere de urmărire penală, fără a se preciza nici persoanele vizate de soluție, nici infracțiunile sub aspectul cărora s-au efectuat acte premergătoare (p. 112), în cazul unui lider politic, în dosar nu s-a început nici măcar urmărirea penală, dar dosarul e cunoscut în toată mass-media (p. 194).

De fapt, nu era nevoie să vină inspecția judiciară să ne spună ceea ce oricine poate observa. Unul dintre *cotidiane* a devenit „gazeta de perete” a DNA. De acolo aflăm, cu mult înainte, ce dosare se mai pregătesc și cui. Iar un președinte de partid a devenit purtătorul de cuvânt al instituției. Cum s-a apropiat campania electorală, acesta face periodic **conferințe de presă în care prezintă informații din dosarele aflate în lucru la secția a II-a, despre care garantează că sunt „sută la sută” corecte, invocând „surse din DNA”**.

Toate acestea ne demonstrează că nu mai e vorba de „întâmplări”, ci că totul face parte dintr-o strategie instituțională: nu mai contează finalitatea judiciară a dosarelor, ci spectaculozitatea mediatică. Așa cum observa un reprezentant al societății civile, DNA a devenit o agenție de PR.

Întârzieri suspecte în cercetări au loc și în privința unor oameni de afaceri sau grupuri economice. Se creează astfel suspiciunea că DNA acționează la comandă, pentru a proteja sau a afecta anumite interese economice.

Din toate acestea, vedem cum, sub îndrumarea directă a procurorului șef secție Doru Florin Țuluș, **activitatea secției a II-a a DNA a devenit una dominată de arbitrar și abuz.**

Cineva poate spune, și ce dacă plângerile nu erau înregistrate? În fapt, această practică ascunde intenția de a mușamaliza sau de întârzia anumite dosare.

Cineva poate spune, și ce dacă erau deschise dosare pe baza unor petiții anonime? În fapt, această practică ascunde intenția de a deschide dosare în mod nejustificat unor anumite persoane, pentru a fi folosite în scop de șantaj politic sau economic.

În acest timp, raportul a identificat **zeci de plângeri referitoare la privatizări dubioase** (p. 51, 63, 70 ș.a.), **fraudă și corupție în sistemul bancar** (p. 47, 53, 55, 57 ș.a.), **spălare de bani și evaziune fiscală de milioane de euro** (p. 52, 59, 66 ș.a.), **retrocedări presupus ilegale** (p. 65, 163 ș.a.) , **care stau uitate ani de zile sau sunt plimbate între diferitele servicii.**

O concluzie de o gravitate deosebită se desprinde din toate cele prezentate mai înainte: **toate încălcările legii și regulamentelor aveau un singur scop: acela de a instaura controlul total, discreționar al procurorului șef asupra activității secției, prin:**

- **Controlul asupra deschiderii dosarelor**, prin neînregistrarea plângerilor sau amânarea nejustificată a cercetărilor.
- **Controlul asupra repartizării dosarelor**, prin direcționarea acestora către anumiți procurori și redistribuirea lor abuzivă.
- **Controlul asupra actelor care se fac în dosare**, prin semnarea, fără nici un drept, a adreselor de solicitare de informații sau documente către instituții.
- **Controlul asupra soluțiilor din dosare**, prin verificarea soluțiilor de netrimiteră în judecată, cu încălcarea competenței procurorilor șefi serviciu, și prin reținerea spre soluționare a unor plângeri împotriva soluțiilor care nu erau de competența sa.
- **Controlul asupra comunicării soluțiilor**, prin practica comunicării selective a acestora.

Anexăm prezentei cereri avizul Secției de procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, precum și Raportul inspecției judiciare, în formă electronică.

Tudor CHIUARIU

Ministrul Justiției